

Historie Suchdola

Dopis majitelům domu čp.885 dne 6.5.2015:

Dobrý den, jmenuji se Zuzana Truněčková a bydlím v obci Provodov- Šonov okr. Náchod. V těchto dnech probíhají oslavy 70. výročí osvobození a můj dědeček v těchto dnech taky padl. Hledala jsem na internetu zda dědeček někde není napsaný ve společném hrobě. Našla jsem pamětní desku ve vojenských hrobech číslo VH:CZE-0006-20933, která je umístěná na zděném plotovém sloupku u Vašeho domu. Na desce je napsáno: Zde padl za vlast 5.5.1945 Jaroslav Kučera. Tak Vás prosím zda mi můžete sdělit něco bližšího. Můj dědeček se jmenoval Jaroslav Kučera nar. 6.1.1905 ve Víchové nad Jizerou. Bydlel v Praze v Suchdole čp. 453. Maminka říkala, že když volal rozhlas o pomoc, tak tam šel. Někdo ho střelil ze střechy domu do hlavy a druhý den 6.5.1945 zemřel snad v nemocnici. Od presidenta republiky dostal Československý válečný kříž 1939 in memoriam dne 7.11.1947. Víc toho nevím. Pokud mi můžete sdělit něco z historie pamětní desky kdo a proč ji tam dal připevnit budu ráda. Předem děkuji a přeji krásný den. Truněčková

Odpovědi:

Vážená paní Truněčková,

děkuji za milý mail, v těchto dnech při 70. výročí osvobození také naše rodina vzpomíná na příbuzné a známé, kteří padli za války a osvobození se již nedočkali.

Informace o Vašem dědečkovi, který má na sloupku v Čínské 10 pamětní desku, je pro mne i pro naši rodinu je velmi zajímavá a cenná.

Pokusíme se dohledat nějaké informace, ale po také dlouhém období to bude obtížné, žijících svědků události popř. pozdějšího umístění pamětní desky bude málo.

Určitě se Vám ozvu,

S pozdravem,

J. H.

Vážená paní Truněčková,

jsem vnučkou pana M..., který v letech 1945 bydlel se svojí rodinou v ulici Čínská 10, kde padl Váš dědeček. Jeho dcera /nyní již 90 letá paní/ moje teta, mě dnes osvětlila tuto událost. Naproti našemu domu byla jakási louka a za ní stály dvoupatrové německé domy, z kterých se střílelo. Váš dědeček, bohužel, byl střelen do hlavy. Když to prý viděla moje babička se svojí dcerou, běžely raněného muže odtáhnout do naší prádelny, chtěly ho ošetřit. Bylo ale asi už pozdě, dle slov mé tety, která na to nikdy nezapomněla- byl vidět přímo průstřel do mozku. Babička s dcerou zavolaly sanitku, která ho odvezla do nemocnice.

Dál už nic neví. Památníček tam zřejmě zřídil některý ze spolku, které se o to tenkrát staraly. Dodnes tam každoročně v tuto dobu přibude nový věneček. V době pionýrů a svazáků jsem tam taky stávala, jako pionýrka, na počest památky.

A teď i díky tomu, že jste se ozvala už vím, komu tady skončil život, bohužel, na konci války. I já Vám děkuji. J. H.